

ניצבים ואנכים...

**אתם ניצבים כאן היום כולכם,
כל איש ישראל, ראשיכם, זקניכם,
טפכם, נשיכם אשר בקרב מחניך,
מחוטב עציך עד שואב מימיך.**

משה רבנו בן מאה ועשרים,
מנהיג דגול עטור כישורים.
הברית בין האל לישראל היא לעד,
ללא הבדלים של גיל או מעמד.

עם בני ישראל כרת האל ברית,
כתובה על לוחות בשפה העברית.
מנשיאי העדה עד פשוטי העם,
הברית עם האל נחתמה מול כולם.

לכל אחד מאתנו אחריות אישית,
כל אחד הוא שותף עוד מימי בראשית:
נשיא מכובד, בנקאי וגם שלומפר,
ראש עירייה או קופאית בסופר...

ולא אתכם לבדכם את הברית אכרות,
גם עם נציגים מכל הדורות:
כי את אשר ישנו פה עמנו היום
ואת כל העתידים להיוולד ללאום.

לעברך בברית ה' אלוקיך,
מהר סיני דיבר הוא אליך.
למען הקים אותך היום לו לעם,
כאשר נשבע לאבותיך, יצחק ואברהם.

העידותי בכם את הארץ והשמים,
ולפני שתבחר חשוב פעמיים:
החיים והמוות נתתי לפניך,
הברכה והקללה והבחירה בידיך.

ובחרת בחיים למען תחיה,
וזכות גדולה לך תהיה.
אמנם בידינו היא זכות הבחירה,
אך הבחירה בטוב עדיפה על הרע.

משה את עם ישראל מעודד,
כיצד עם הבחירה בקלות להתמודד:
"אתם מסוגלים, עם חי וקיים",
שמעו ועשו, זה לא מעבר לים!

ביטויים שהפכו בשפה למגדלור,
התנ"ך הנפלא הוא להם המקור:
כי המצווה הזו אשר אנוכי מצוה,
לא רחוקה, לא נפלאה היא ממך.

לא בשמים היא ולא מעבר לים,
כי קרוב אליך ובלבבך קיים.
ולכן הקדישו לכך דקתיים,
לפתוח תנ"ך זה לא בשמים...

לשמור המצוות ישראל מצווים,
בפרשת השבוע הקרוב: "ניצבים".
באופן קבוע, בלי שום תאונה,
היא תמיד בשבת לפני ראש השנה.

משה רבנו בימיו האחרונים,
את סיום חייו היטב הוא מפנים.
ליהושע יעביר את שרביט ה"מלך",
בפרשת השבוע הצמודה, וילך...

אייל לך

הציון השבועי לך

הצן המצווה?

עידו למועד למצוא הצן המצווה...